



Ter dankbare herinnering aan

TOON VAN DER PIJL

echtgenoot van MIEN VAN DER VEN

Hij werd op 5 mei 1909 te Stompwijk geboren. Na een welbestede leven is hij op 2 juli 1983, gesterkt door de sacramenten van de kerk, in alle rust te Hengelo Ov overleden. Op 6 juli waren we in de O. L. Vrouwekerk bijeen voor zijn afscheid. Daarna hebben we hem voor zijn crematie naar Usselo begeleid.

Rust nu maar uit

Je hebt je strijd gestreden

Je hebt het als een moedig man gedaan

Niemand kent de pijn die je hebt doorstaan

Niemand weet hoeveel je hebt geleden.

Deze woorden zijn helemaal van toepassing op pa. Heel geduldig en moedig is hij de lange weg naar de dood gegaan. Vaak zag hij de deur van de hemel openstaan en dan dacht hij dat het einde in zicht was. Maar dan schoven de deuren weer dicht en moest hij nog weer verder op de kruisweg naar zijn dood. Hij vond het soms wel moeilijk maar dan zei hij weer: „Je moet maar aanvaarden zoals de Heer het beschikt” en dan ging hij weer dapper verder.

Niet alleen het laatste deel van zijn levensweg is hij op deze manier gegaan. Heel zijn leven was hij een dienstbare mens, die stil en geduldig voor iedereen klaar stond. Zo ook heeft hij 45 jaar voor moeder geleefd. Voor haar was hem niets te veel. Altijd vond hij het goed zoals zij het deed. Ook voor ons, zijn kinderen, leefde hij met hart en ziel. En zijn kleinkinderen waren zijn trots en zijn kroon. Hij leefde mee met al ons wel en wee. Hij is voor ons een voorbeeld geweest. Wij onthouden van hem zijn grenzeloze geduld, zijn

sussende gebaren, zijn sprekende ogen, zijn werklust, zijn liefde voor zijn vak van machinist, zijn tevredenheid met alles en vooral zijn gelovige overgave aan God. We zijn dankbaar dat hij er altijd voor ons was: met weinig woorden, maar met alle aandacht luisterend.

Luisteren is een manier van leven.

Luisteren is aandachtig omgaan met jezelf,

met mensen om je heen

en met het leven om je heen.

Luisteren naar jezelf

en luisteren naar een ander

horen bij elkaar.

Wie zichzelf serieus neemt,

neemt ook een ander serieus.

Zo serieus luisterend met heel zijn hart, zo is vader altijd voor ons geweest. Zo luisterend naar Gods stem, is hij de moeilijke weg naar het einde gegaan. Hij wilde daarbij niemand tot last zijn. Hij nam bewust afscheid van de bloemen, de dieren en de natuur waarmee hij zich zo verbonden voelde. Ook nam hij - met moeite - afscheid van ons. Omringd door mensen, moest hij toch alleen de deur van de hemel door, van leven naar dood. Moge hij daar voor altijd in vrede zijn.

Papa dank je wel voor alles, wat je voor ons bent geweest en voor ons hebt gedaan. Denk ook nu aan ons en luister naar ons hart.

Voor uw medeleven tijdens de ziekte en na het heengaan van mijn lieve man en onze onvergetelijke vader en opa, zeggen we U van harte dank.

W. H. van der Pijl-van der Ven
kinderen en kleinkinderen

Hengelo Ov, juli 1983